Politica externă și apărarea națională a Angliei

Declarațiile d-lui Chamberlain în Camera Comunelor

Londra, 24 (Rador). — *In ședința de azi după amiază a Camerei Comunelor, primul ministru, d. Neville Chamberlain, a făcut declarația, așteptată cu atâta nerăbdare, cu privire la politica externă și la apărarea națională a Marei Britanii.*

Cu puțin înainte de ora 16, ridicându-se pentru a lua cuvântul în fața unei incinte arhipline, d. Neville Chamberlain a fost salutat cu călduroase și prelungite ovații din partea majorității.

GUVERNUL ENGLEZ VREA PACE

Primul ministru își începe astfel cuvântarea:

Cred că este dorința unanimă a Camerei ca să încep astăzi desbaterea asupra politicii externe, făcând declarații cu privire la atitudinea guvernului englez, astfel cum apare ea în urma recentelor evenimente din Europa.

Folosesc cuvântul atitudine, mai de grabă decât cuvântul politică, de oarece nu-mi pot imagina ce evenimente ar putea schimba baza fundamentală a politici externe engleze, care este menținerea și apărarea păcii și stabilirea sentimentului de încredere că pacea va fi menținută de fapt.

Cred că acesta trebue să fie scopul oricărui guvern al Marei Britanii, pentru că, așa cum am spus adesea, pacea reprezintă cel mai mare interes al imperiului britanic. Aceasta nu înseamnă însă că nimic nu ne-ar face să ne batem.

Anglia va ști să se războiască, dacă s'ar ivi prilejul

Suntem legați prin anumite obligații decurgând din tratate, care ar putea aduce necesitatea de a ne război dacă s'ar ivi prilejul. Nădăjduesc că nimeni nu se îndoește că vom fi gata într'o astfel de împrejurare să ne îndeplinim aceste obligațiuni (aplauze).

Sunt deasemeni anumite interese vitale ale acestei țări pentru care, dacă ar fi amenințate, ne-am bate, și anume, apărarea teritoriului și a comunicațiilor britanice, vitale pentru interesele noastre naționale (aplauze).

Există deopotrivă și alte cazuri în care am putea toți să ne batem, dacă ar fi vădit că trebue sau să ne batem sau să părăsim odată pentru totdeauna orice speranțe de a evita distrugerea unor lucruri cari ne sunt din cele mai scumpe, drepturile și libertățile.

Totuș, scopul nostru trebue să rămână acela de a prezerva aceste lucruri pe care le socotim esențiale ,fără a recurge la război, dacă aceasta este posibil, fiindcă într'un război n'ar fi adevărați învingători.

Nu vor fi suferințe numai pentru cei amestecați într'un război, ci și pentru noi chiar dacă n'am fi amestecați, de oarece cu ramificările mondiale ale comerțului și finanțelor noastre n'am scăpa de consecințele războiului și nimicirii de bunuri și vieți, cari mai curând sau mai târziu ar trebui să se resfrângă și asupra noastră.

Problema este de a ști cum se poate ajunge scopul de a se menține pacea în lume, într'o lume unde condițiunile se schimbă neîncetat și în care suntem nevoiți, în consecință, să ne schimbăm din timp în timp propriile noastre metode, spre a face față situațiilor pe măsură ce se prezintă.

Falimentul sistemului securității colective

Multă vreme majoritatea țării a crezut că Societatea Națiunilor este un instrument care ar putea asigura pacea, la nevoe, chiar și cu forța.

D. Chamberlain declară apoi că guvernul său n'a înlăturat Societatea Națiunilor din politica sa și că socotește această instituție ca unul din elementele dominante ale politicii engleze.

Dar, a adăugat primul ministru, încrederea în Societatea Națiunilor ca instrument efectiv pentru menținerea păcii, a fost adânc sdruncinată. N'am încetat de a crede în posibilitatea unei revivificări și întăriri a Societății Națiunilor, astfel încât ea să poată servi ca instrument pentru menținerea păcii. Recunosc însă că astăzi situația nu este aceasta.

D. Chamberlain spune că încă din Iunie 1936 a anunțat falimentul sistemului securității colective, care voia să împiedece războiul de îndată ce ar fi început sau să salveze pe victima unei agresiuni.

Dacă mai avem un grăunte de judecată sănătoasă — adaugă primul ministru — trebue desigur să recunoaștem că am vrut să impunem Societății Națiunilor sarcini și misiuni care depășeau puterile acestui organism. Eu nu am încetat de a crede în putința de a se reda Societății Națiunilor viață și putere. Pe de altă parte însă trebue să spun că nu aceasta este problema dominantă din zilele noastre.

D. Chamberlain se ocupă de argumentul adus de unii, că securitatea colectivă nu ar trebui să fie apărată numaidecât de toate statele membre ale Societății Națiunilor, ci numai de către unele, sistem care ar fi poate cu mult mai eficace. Și oratorul arată că o asemenea situație nu ar fi prin nimic diferită de sistemul vechilor alianțe care precumpănea înainte de război.

Problema înarmărilor

Șeful guvernului trece la chestiunea înarmărilor și declară:

Dacă vreodată va suna ceasul pentru organizarea unei forțe de poliție internațională care să poată salvgarda pacea, noi nu vom mai fi siliți să ne batem capul cu apărarea națională. Alții o vor face pentru noi. Dar până atunci — și cred că acest ceas va întârzia încă multă vreme — va trebui să ne gândim la securitatea acestei țări și a popoarelor pentru care noi avem răspundere.

Valoarea unei garanții pe care o dăm sau a unui angajament pe care-l contractăm depinde în definitiv de capacitatea noastră de a ne îndeplini obligațiile sau garanțiile.

Guvernul britanic și-a exprimat părerea că recentele evenimente din Austria au creiat o situație nouă. Ținem să comunicăm acum concluziile la care ne-a dus un examen al acestor evenimente.

Ne-am mai dat părerea asupra actului german și nu avem nimic de adăugat. Dar consecințele rămân: o profundă turburare a încrederii internaționale. In aceste condiții, problema care se pune Europei este de a se ști în ce chip se va putea restabili cât mai bine încrederea turburată, cum se poate asigura domnia dreptului în afacerile internaționale și cum se pot găsi soluții pașnice pentru chestiuni care mai pricinuesc încă îngrijorări.

Chestia ajutorării Cehoslovaciei

Dintre toate chestiunile litigioase, cea mai interesantă pentru Anglia este aceea a raporturilor dintre guvernul cehoslovac și minoritatea sa germană.

Guvernul britanic a studiat chestiunea dacă Anglia ar putea să ia asupra sa un angajament care să depășească pe cele ce decurg din pactul Societății Națiunilor și din pactul dela Locarno, mai ales un angajament în favoarea Cehoslovaciei.

Angajamentele actuale ale Angliei consită în primul rând în protejarea Franței și a Belgiei contra unei agresiuni neprovocate.

Anglia a contractat apoi angajamente în favoarea Portugaliei, Irakului și Egiptului.

Acestea sunt angajamentele noastre definitive în favoarea unor țări determinate.

Mai rămâne încă o eventualitate și anume cazul în care Anglia ar fi poate silită să recurgă la arme, în special pe baza pactului Societății Națiunilor. Acest caz a fost definit de fostul minsitru al afacerilor străine după cum urmează: „Pe de altă parte — a spus d. Eden — va trebui poate să recurgem la arme pentru a da asistență victimei unei agresiuni în cazul când, potrivit prescripțiilor pactului Societății Națiunilor, recurgerea la arme ar fi, după părerea noastră, necesară. Un asemenea caz s'ar putea într'un caz eventual aplica și Cehoslovaciei". Și d. Eden a adăugat: „Mă servesc de cuvântul „may" (s'ar putea), pentru că în acest caz nu există nici un angajament automat pentru o acțiune militară. Este just dealtfel să stea astfel, căci nu se poate aștepta ca popoarele să se angajeze la acțiuni militare automate în cazul când nu este vorba de teritorii sau de interese vitale care să fie în joc".

Guvernul britanic — spune d. Chamberlain — menține aceste declarații.

Dacă Franța sare în ajutorul Cehoslovaciei

Trebue acum să soluționăm chestiunea dacă este nevoe să ne angajăm încă și mai mult.

In cazul când Franța s'ar vedea silită printr'o agresiune germană contra Cehoslovaciei să-și îndeplinească angajamentele care decurg din pactul franco - cehoslovac, vom trebui noi să dăm Franței imediat o garanție în sensul că ne vom angaja imediat toate forțele noastre militare?

Sau poate trebue să declarăm imediat că suntem dispuși să întreprindem o acțiune militară contra oricărei intervenții violente în independența și integritatea Cehoslovaciei?

Trebue să invităm pe toate celelalte state interesate să vină alături de noi pentru a face o asemenea declarație?

Din examinarea acestor întrebări rezultă că, într'o asemenea eventualitate, hotărîrea privitoare la starea de război ar fi retrasă guvernului britanic.

Guvernul britanic nu poate să se supună la o asemenea necesitate pentru un treitoriu în care interesele britanice nu sunt afectate într'un mod atât de vital ca în Franța și în Belgia.

Desigur că o asemenea situație nu rezultă din pactul Societății Națiunilor.

Pentru aceste motive, guvernul britanic nu este în situația de a da garanția amintită.

Apelul Rusiei sovietice

Cât privește apelul Rusiei Sovietice de a se convoca cât mai curând posibil o conferință, pentru a delibera asupra măsurilor de luat, guvernul britanic ar primi în mod favorabil convocarea unei asemenea conferințe, dar cu o condiție și anume ca toate țările europene să se declare dispuse a lua parte la ea. Cu alte cuvinte, cu condiția ca această conferință să poate discuta chestiunile care dau loc la temeri. In actualele împrejurări însă guvernul britanic nu poate nutri această nădejde și este convins că nici guvernul sovietic însuși nu are vreo nădejde în acest sens.

Guvernul britanic socotește că acțiunea propusă de U. R. S. S. ar avea ca rezultat creiarea a două blocuri de state, fapt care ar fi dăunător păcii europene. Marea Britanie a arătat în mai multe rânduri care sunt principiile de care depinde, după părerea sa, pacea mondială. Ea nu crede că o ordine stabilă ar putea fi creiată în cazul când anumite principii nu ar putea fi făcute să fie recunoscute printr'un mijloc sau altul.

Primul dintre aceste principii este soluționarea diferendelor prin mijloace pacifice. Al doilea principiu este că o soluționare pacifică durabilă trebue să fie bazată pe justiție.

Guvernul britanic va face uz de toată influența sa, fie prin intermediul Societății Națiunilor, fie prin eforturi diplomatice directe, pentru a se ajunge la o reglementare pacifică și normală a tuturor chestiunilor care ar putea turbura relațiile amicale ale popoarelor.

O acțiune diplomatică pentru salvgardarea păcii

Cât privește Cehoslovacia, pare că a venit ceasul să se recurgă la instrumentul diplomatic pentru salvgardarea păcii.

Guvernul britanic se bucură de a putea lua act de asigurarea definitivă a guvernului german.

Pe de altă parte, el constată cu satisfacție că guvernul cehoslovac întreprinde demersuri practice pentru a răspunde la dorințele legitime ale minorității germane.

Guvernul britanic este dispus să dea tot concursul necesar pentru soluționarea tuturor chestiunilor care ar putea ridica dificultăți între guvernul german și cel cehoslovac.

Intre timp nu este cazul să se recurgă la forță și nici chiar să se vorbească de așa ceva.

Trebue să dezaprobăm cu severitate toate brașoavele care s'au debitat în această privință. Orice imprudență ar putea cauza enorme pagube, ar putea compromite succesul eforturilor diplomatice și spori indispoziția și lipsa de securitate.

Chestiunea spaniolă și negocierile anglo-italiene

Trecând la chestiunea Spaniei d. Chamberlain declară: Guvernul britanic socotește că politica de neintervenție constitue cel mai bun mijloc pentru a se evita un grav conflict.

Referindu-se la negocierile anglo-italiene, șeful guvernului spune că nu are intenția de a intra într'o discuție pe această chestiune. Negocierile au făcut progrese încurajatoare. Italia nu a cerut niciodată o retragere unilaterală a voluntarilor. Guvernul britanic este convins că guvernul italian a respectat făgăduelile făcute. Este important ca guvernul italian să repete declarația că nu urmărește nici un plan teritorial, politic și economic în Spania sau în Baleare.

Reinarmarea Angliei

D. Chamberlain subliniază apoi necesitatea de a se întări programul de reînarmare. Trebue — spune el — să întărim mai ales forțele aeriene și apărarea antiaeriană.

In încheiere, d. Chamberlain declară: Sper în mod sincer că vom putea realiza un acord asupra limitării înarmărilor. De altfel cred că nimeni nu se poate înșela asupra țelului principal al politicei britanice, care este „pacea prin justiție". Urmând această politică, recurgerea la forță va trebui să fie ultimul mijloc, iar nu cel dintâi. Eu sunt hotărît să mă angajez, pentru ca metodele rațiunii și ale diplomației să fie puse în aplicare, și nu acelea ale amenințărilor și ale violenței.

Cuvântarea d-lui Attlee

Imediat după d. Chamberlain a luat cuvântul leaderul laburist Attlee.

El a afirmat că în discursul d-lui Chamberlain nu există nimic care să poată fi considerat drept o contribuție activă la politica păcii. Primul ministru pare să nu-și dea seama de gravitatea situației și de nevoia unei acțiuni pozitive, nu numai negative.

Am impresia, a spus oratorul, că d. Chamberlain nu urmărește decât un singur lucru și anume să obțină un răgaz pentru a încerca să sporească și mai mult înarmările. Mă tem însă că între timp situația strategică în Europa Centrală și mediteraneană îi va scăpa.

In cazul cel mai bun politica sa înseamnă numai amânarea războiului.

Maiorul Attlee preconizează părăsirea politicii de neintervenție în Spania „pentruca guvernul Spaniei să se poată apăra contra agresiunei". El adaugă că partidul laburist a luat poziție de partea principiilor conținute în pactul Societății Națiunilor.

Guvernul nu a făcut nici o încercare serioasă pentru a pune în funcțiune Societatea Națiunilor. In clipa de față nimic nu este mai rău decât o politică de slăbiciune și de nepăsare. O asemenea politică înseamnă izolarea.

D. Attlee se întreabă dacă este cineva care crede că negocierile cu d. Mussolini vor duce la o pace durabilă.

In numele partidului liberal opoziționist

Oratorul următor este d. Sinclair, leaderul liberalilor din opoziție.

Dacă Franța — spune el — trebue să-și îndeplinească angajamentele față de Cehoslovacia — noi, cu toții, cei din această Cameră știm că va trebui să fim alături de Franța.

Singurul mijloc pentru a se împiedeca războiul, este de a se lăsa lui Hitler să înțeleagă în mod limpede că dacă, după părerea noastră, Cehoslovacia este victima unei agresiuni neprovocate — trebue să ne păstrăm libertatea de apreciere dacă agresiunea este neprovocată — și dacă Franța rămâne credincioasă angajamentelor luate față de Cehoslovacia, după cum este neîndoelnic că o va face, noi ne vom considera angajați să sprijinim Franța.

D. Sinclair vrea deasemeni să se redea guvernului republican spaniol dreptul de a cumpăra arme.

Politica constructivă a guvernului ar trebui, după părerea oratorului, să urmeze două linii principale:

1) a ralia puterile care iubesc pacea printr'un sistem mutual de asistență contra agresiunei;

2) a lăsa limpede să se înțeleagă că dacă Germania și Italia consimt să dezarmeze și supun toate diferendele lor unui sistem de arbitraj, vom fi gata să examinăm toate plângerile lor și în deosebi să cooperăm la creiarea imediată a unei comisii internaționale, care să examineze cererile Germaniei în materie de colonii.

D. Sinclair propune să se pornească o acțiune pe baza liniilor principale din raportul Van Zeeland, și, în colaborare cu Germania și Italia, să se vindece lumea de relele de care suferea depe urma naționalismului economic.

In încheere, oratorul subliniază că Anglia este interesată îndeosebi să se angajeze în favoarea independenții și integrității Cehoslovaciei.

Politica guvernului tinde să evite războiul, dar în realitate împinge lumea către război.

CUVÂNTAREA D-LUI CHURCHILL

Oratorul următor este d. Churchill. El spune că, după părerea a numeroși observatori autorizați, Germania nu este gata anul acesta pentru un război terestru. De altfel, spune oratorul, nu văd ce interes ar avea conducătorii Germaniei să provoace un război, câte vreme obțin tot ce vor fără să tragă un singur foc de pușcă.

Guvernul britanic nu ar fi avut prea mult de riscat dacă ar fi adăugat întreaga forță a Marei Britanii la declarația Franței cu privire la Cehoslovacia și nu ar fi sporit cu mult angajamentele sale, dar ar fi dat o asigurare de două ori necesară.

In împrejurările de față, războiul nu va fi evitat decât numai prin îngrămădirea mijloacelor preventive contra agresorului. Și d. Churchill propune ca Marea Britanie și Franța să-și combine mijloacele lor într'o unitate foarte puternică.

Oratorul continuă: Sunt linii de înaintare încă și mai ispititoare decât Cehoslovacia, deschise pentru ambiția germană. Controlul german dela Viena îngădue Reichului să manevreze destinul economic al tuturor statelor din bazinul dunărean, pentru a favoriza planurile germane.

D. Churchill propune o acțiune concertată a forțelor legii și libertății. In primul rând și mai ales este Jugoslavia, stat foarte puternic și viril. Neîndoelnic că trei sferturi din poporul iugoslav are cea mai deplină simpatie față de democrațiile Franței și Marei Britanii și dorește cu aprindere menținerea independenții sale. Nu este niciun mijloc de a se ști ce ar face Iugoslavia dacă ar vedea că Marea Britanie și Franța sunt gata să se intereseze de problem bazinului dunărean? Iugoslavia ar putea fi câștigată și atunci Bulgaria ar fi probabil atrasă în aceiași orbită ca și Iugoslavia.

Țările din bazinul dunărean sunt convinse că dacă nu există nici o forță de voință care să se opună dictatorilor, vor cădea una câte una în grupul nazist.

Care va fi atunci situația? Nu este oare posibil ca o acțiune hotărîtoare din partea Franței și Marei Britanii să ralieze toate aceste state, împreună cu Cehoslovacia, state care la un loc au 75 de milioane de locuitori și o armată de câteva milioane de oameni gata instruiți, pe lângă imensele lor resurse materiale? Toate vor să rămână în pace.

Dacă lăsăm să se îndepărteze această formidabilă posibilitate, iar cel mai mic efort concentrat, nu numai că nu scăpăm de primejdie dar le multiplicăm. Dacă nu facem față dictatorilor acum, nu vom face decât să întârziem ziua când va trebui să înfruntăm dictatorii în condiții cu mult mai nefavorabile.

*

După d. Churchill au luat cuvântul diferiți oratori propunând deasemeni să se realizeze o înțelegere cu țările dunărene.

Laburistul Noel Baker a spus că laburismul crede în reînvierorarea pactului Societății Națiunilor pentru împiedicarea agresiunei și în punerea în comun a resurselor economice.

Nu este oare posibil — se întreabă oratorul — să atragem Turcia, Grecia, poate Polonia, și desigur Olanda, Belgia, țările scandinave, Finlanda și puterile baltice într'o combinație căreia să nu-i poată nimeni rezista?

O precizare a lui sir John Simon

Incheind desbaterile, Sir John Simon, ministru de finanțe, s'a ocupat de propunerea d-lui Churchill cu privire la statele dunărene.

Ministrul a spus că punctul de vedere al d-lui Churchill are în vedere mai curând o mare alianță sau o alianșă defensivă cu anumite puteri,— idee care oricare i-ar fi meritele este cu totul contrarie concepției care stă la baza Societății Națiunilor. Ea ar echivala dealtfel cu reproducerea sub o nouă formă a combinațiilor concurente și a alianțelor rivale care, cum a recunoscut toată lumea, au dus la dezastul marelui război.

*

Desbaterile s'au încheiat fără vot, deoarece opoziția nu a cerut nici un vot.

DECLARATIA LORDULUI HALIFAX IN CAMERA LORZILOR

Londra, 24 (Rador). — *Lordul Halifax a făcut în Camera Lorzilor o declarație similară cu aceea făcută de d. Chamberlain în Camera Comunelor.*

Pentru ac celerarea apărării naționale a Angliei

Serviciul special al „Universului"

Londra, 24 (Radio-Central). — **Guvernul intenționează să introducă cât mai urgent munca obligatorie ziua și noaptea în toate întreprinderile de armament și muniții.**

Pentru realizarea acestui plan vor trebui angajați vreo 100.000 muncitori noui. Guvernul duce tratative cu sindicatele muncitorești, în legătură cu aplicarea acestui plan. Sindicatele muncitorești au primit asigurări că guvernul va interveni la conducătorii industriilor de armament ca să nu fie angajați decât lucrători cari fac parte din sindicatele muncitorești.

*

Londra, 24 (Rador). — **D-nii Chamberlain și Inskip au avut aseară o întrevedere de o oră cu reprezentanții Trade-Unionurilor.**

In comunicatul publicat se arată că primul ministru britanic a explicat reprezentanților lucrătorilor organizați în sindicate necesitatea de a se accelera și mai mult realizarea programului apărării naționale. D. Chamberlain nu a făcut propuneri în vederea unui ritm mai accelerat al muncii, ci a rugat pe reprezentanții Trade-Unionurilor să găsească ei modalitățile necesare în discuțiile ce le vor avea cu organizațiile patronale.

Scopul întrevederii, a declarat d. Chamberlain, este numai de a-și exprima încrederea și de a cere ca reprezentanții muncitorimii să ia contact cu organizațiile patronale.

Reprezentanții Trade-Unionurilor au declarat că vor lua măsuri cât mai grabnice spre a răspunde dorinței exprimate de primul ministru.

Comunicatul arată la sfârșit că d. Chamberlain a invitat și pe reprezentanții organizațiilor patronale spre a discuta cu ei asupra aceleași chestiuni.

India va fi totdeauna alături de Marea Britanie

Bombay, 24 (Rador). — Unul din cei mai de seamă fruntași ai mișcării naționaliste, membru al Congresului indian, a făcut o declarație deosebit de importantă cu privire la atitudinea Congresului față de Marea Britanie.

El și-a exprimat surprinderea că s'a răspândit svonul că Congresul ar avea intențiunea să tragă foloase din preocupările din alte părți ale Marei Britanii spre a creia greutăți Imperiului printr'o acțiune în India.

Simpatia Indiei, a spus fruntașul indian, ar fi inevitabil alături de Marea Britanie în orice criză sau conflict în care ar putea fi târâtă. Intr'o astfel de eventualitate, India ar fi totdeauna alături de Marea Britanie.

Ciclon in Indii

Trei sate distruse. — Foarte multe victime

Calcutta, 24 (Rador).- Un ciclon s'a abătut asupra regiunii Comillas din Bengal.

Trei sate, Jhautala, Kalamapur și Kadamichar au fost complet distruse. Au fost omoriți 62 de țărani și mai multe sute sunt răniți, unii foarte grav.

Au fost omorîte și mai multe sute de vite.

Pagubele sunt foarte mari.

Politica externă a Ungariei

Expunerea d-lui Kanya

Budapesta, 24 (Rador). — Agenția telegrafică ungară transmite:

Intr'o expunere făcută în fața comisiunilor de afaceri străine ale celor două Camere, d. de Kanya, ministrul afacerilor străine, a făcut între altele următoarele declarațiuni:

Chestiunea Anschlussului preocupa dela război opinia publică europeană. Se afirma tot mai insistent convingerea că restabilirea uniunii popoarelor german și austriac trebue să se realizeze mai târziu sau mai curând. Noua Austrie lupta continuu contra dificultăților datorite în primul rând lipsei de perspectivă a autorilor tratatelor de pace care au împiedicat Auctria, cu toată dorința formal exprimată de austriaci, să se unească cu Reichul.

Această interzicere, incompatibilă cu „punctele" președintele Wilson și cu principiul naționalității a provocat enervare în Reich și era de prevăzut că, după ce va fi câștigat în putere, Reichul va face toate sforțările necesare pentru a înlătura această constrângere.

Infăptuirea Anschlussului a fost făcută posibilă prin două fapte: 1) superioritatea militară a învingătorilor dispărând, puterile garantoare ale independenței Austriei n'au mai fost în stare să intervină cu armele pentru suveranitatea Austriei; 2) relațiile austro-italiene fiind modificate în urma modificărilor considerabile produse în situația politică europeană, interesul pe care Italia îl avea față de menținerea independenței Austriei a scăzut.

Austria fiind părăsită, s'a socotit momentul prielnic pentru înfăptuirea idealului „Germaniei Mari", cu atât mai mult cu cât ideia Anschlussului continua a trăi în gândul celor două popoare și, după preluarea puterii de către cancelarul Hitler, tendința devenind tot mai puternică de a se înfăptui o Germanie Mare, prin unirea Austriei cu Germania. Unirea celor două state s'a făcut și în scurt timp lumea a acceptat faptul implinit.

Prin realizarea Anschlussului ne găsim în fața unei situații în care în locul Austriei se găsește Germania, care menține cu noi relații amicale strânse. Iată deci nu poate să existe nici un moment îndoială asupra atitudinei pe care am adoptat-o față de Reich. A fost firesc ca Ungaria să exprime felicitări guvernului german cu prilejul unuiunii austro-germane, subliniind ferma ei speranță că relațiile amicale existând între Germania și Ungaria vor continua neclintite și de aci înainte.

Dat fiind că în chestiunile fundamentale de politică nu există nici un diferend sensibil între Ungaria și Reich și că în anumite probleme există chiar o comunitate deplină de interese, Ungaria va continua față de Reich politica sa de până acum, chiar și în actualele împrejurări modificate. Tot așa direcția, bine fixată, a politicii externe ungare, nu trebue de fel schimbată după ultimele evenimente. Guvernul german nu a lăsat nici o îndoială asupra faptului că el consideră frontiera actuală ungaro-germană tot atât de inviolabilă ca și frontiera Reichului față de Italia, Iugoslavia și Elveția.

Relațiile cu celelalte state

In ce privește relațiile cu celelalte state, d. de Kanya a subliniat că bunele relații cu Italia continuă neclintite și că spiritul protocoalelor romane va inspira și de aci înainte relațiile între cele două țări.

Simpatiile adânci ale poporului polon față de Ungaria, simpatii manifestate și cu prilejul vizitei Regentului Horthy în Polonia, constitue desigur un important factor politic în viața basinului dunărean.

Interesul pe care Polonia îl poartă basinului dunărean este primit de Ungaria cu deosebită satisfacție și cu speranța că colaborarea pacifică ungaro-polonă va continua să se desvolte favorabil.

Sforțările Ungariei de a normaliza relațiile sale cu statele din Mica Înțelegere continuă. Negocierile începute cu statele Micei Înțelegeri și întrerupte în Septembrie trecut au fost recent reluate la București și pentru reușita lor nu va lipsi desigur bunăvoința Ungariei.

Terminând expunerea sa, d. de Kanya a exprimat speranța că vor putea fi înlăturate pericolele internaționale, fățișe sau ascunse, cari au ajuns în ultimul an la un punct culminant, ajungându-se, cu toate turburările cari mai există, la o ameliorare a situației.

Ungaria face toate sforțările pentru a crea, prin propriile sale puteri și cu ajutorul amicilor săi, condițiile prealabile ale unei păci adevărate. Ținând seama de interesele legitime ale celorlalți, răspunzând la credință printr'o atitudine demnă de încredere ,abținându-se dela orice aventură, desvoltând armata noastră, în limita posibilităților, până la maximum de capacitate, noi căutăm să sporim creditul și autoritatea Ungariei pentru a putea în această atmosferă, recurgând întotdeauna la căile cele mai pacifice, desvolta prosperitatea națiunii ungare.

Declarațiile d-lui Daranyi

Budapesta, 24 (Rador). — *Agenția Telegrafică Ungară transmite:*

In Cameră au fost prezentate mai multe interpelări cu privire la evenimentele din săptămâna trecută. In cursul zilei de eri unul din interpelatori a întrebat dacă Ungaria dispune de garanții de natură de politică externă cu privire la independența sa.

Răspunzând acestei interpelări, d. Daranyi, președintele consiliului de miniștri, a declarat: „Guvernul ungar a fost întotdeauna condus de sentimente de adâncă, responsabilitate și a ținut întotdeauna seama de interesele generale ale națiunii. Independența țării nu este amenințată. Ea este garantată prin amiciția puterilor cu cari trăim în strânsă comunitate de soartă și prin desvoltarea și echipamentul modern al armatei, despre cari am avut prilejul să vorbesc în ultimele zile. Toate acestea sunt suficiente pentru a menține în întregime securitatea noastră".

Problema minorității maghiare din Cehoslovacia

Serviciul special al „Universului"

Budapesta, 24 (Radio-Central). — *Ziarele nu comentează până acum expozeul d-lui Kanya, ministrul de externe.*

Din desbaterile de azi de la Cameră, s'a remarcat discursul deputatului Kenez, care a cerut ca guvernul ungar să pretindă cu ocazia reglementării problemei minorităților din Cehoslovacia ca minoritarii maghiari să se bucure de același tratament pe care-l vor avea minoritățile germane.

Contele Bethlen a vorbit în acelaș sens. El a spus apoi că o încercare de a se proclama dictatura în Ungaria va avea ca urmare o slăbire a țării și va periclita independența statului. Rezolvarea problemei evreești trebue să se facă în cadrul legilor și a constituției. La urmă, contele Bethlen a cerut creiarea unui front al partidelor burgheze. Dacă partidele burgheze vor colabora împreună, niciodată extrema dreaptă sau cea stângă nu vor putea ajunge la putere.